

Varij nas Mati

GLASILO ŽUPNIJE

S SALEZIJANSKIM
MLADINSKIM CENTROM

LJUBLJANA RAKOVNIK

60^{LET}
ŽUPNIJE

NOVEMBER 2016/ŠTEVILKA 9/LETO XXXIV

Lk 20, 27–38 VEČNOST IZ LJUBEZNI

V življenjepisu neke kandidatke za svetnico je opisan izredno zanimiv dogodek. Bodoča svetnica je stregla hudo bolni ženi. Svetniška žena je bolnico, ki je trpela in je šla že proti koncu, želela spraviti z Bogom. Obzirno ji je omenila to možnost, bolnica pa jo ostro zavrnila: »Če bi bil Bog, potem ne bi bila tu in tako trpela!« Po tem dogodku ji je žena dan za dnem stregla z veliko pozornostjo in ljubeznijo, dokler ji nekega dne bolnica ni rekla: »Dobrota, ki mi jo izkazujete, ne more biti izgubljena.« Ljubezen, s katero je žena stregla bolnici, ne more umreti in ne more biti izničena. Vse na svetu mine, vse potone v pozabo, samo ljubezen in njena dela bodo ostala.

Naš Bog je Bog ljubezni, zato »ni Bog mrtvih, ampak živih« (Lk 20,38). Vstajenje od mrtvih kar izžareva iz današnje Božje besede. Božja ljubezen traja večno in ne more miniti niti ob srečanju s smrtjo, če

hoče ostati zvesta sami sebi. Kjer je na delu Bog in njegova ljubezen, tam je nesmrtnost. Bog pokaže svoj pravi obraz prav v vstajenju. Vera v vstajenje je izraz zaupanja v Boga, v njegovo besedo in njegovo obljubo. Če res globoko verujemo vanj in zaupamo v njegovo obljubo, bomo verovali v vstajenje in večno življenje. Vera v vstajenje temelji na močnem zaupanju v Boga.

Ljudje, ki so verovali v večno življenje, so v svojem življenju naredili velike stvari. Primer svetniške žene, ki je stregla bolnici, je samo eden izmed številnih dokazov za to. Pravijo, da danes številni ljudje ne verujejo v vstajenje in večno življenje. Ali ni morda to tudi zato, ker jim ni še nihče – podobno kot svetniška žena bolnici – pokazal, da ljubezen, ki je združena s Kristusovo ljubeznijo, ne more umreti?

Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem

Dobrine so Božji dar. Neskončno dobremu Bogu se za to na zahvalno nedeljo zahvalimo v mislih, besedah in dejanjih.

Tako hoče Bog. Če te je Gospod popeljal v deželo žita in vinske trte, kjer lahko brez pomanjkanja ješ svoj kruh in imaš vse v izobilju, se spomni, da se Gospodu zahvališ za lepo deželo, ki ti jo je dal. Upoštevaj in varuj se, da ne pozabiš na svojega Boga, ko se naješ do sitega, imaš lepe hiše in v njih prebivaš. Glej, da se tvoje srce ne prevzame. Zato nikar sam pri sebi ne misli: Moja moč in sila moje roke mi je pridobila vse to! Pomisli, da je Gospod tisti, ki ti je dal moč.

Po: A. M. Slomšek, Prazniki – Od pepelnice do zahvalne nedelje

ZA ZAKONCE IN DRUŽINE

Vdneh, ko se ustavljamo na pokopališčih, da bi prižgali svečko najbližjim ter se z njimi srečali v molitvi in spominu nanje, ne pozabimo na molitev tudi za tiste, ki se soočajo z žalostjo ob izgubi. Prosimo, da jim nebeški Oče da tolažbo, mi pa jim bodimo opora po svojih močeh.

Dnevi spomina na rajne so še posebej čustveni za tiste, ki so pred kratkih izgubili svoje bližnje – še najtežji za tiste, ki so morda izgubili celo otroka. Družina je prostor, v katerem je opora v takih trenutkih lahko najtrdnjša. Naj bo to izziv vsaki družini: da v teh dneh ne le prižge svečko na grobu, ampak da poudarek molitvi in dobrim delom. Kot družina morda obiščimo tiste, ki so v tem letu ostali sami, ter z njimi delimo vsaj prijetne spomine na rajne.

ŽUPNIJSKI PASTORALNI SVET

seja z dne, 10. 10. 2016

Izhajali smo iz svetopisemskega odlomka Jn 2, 1-12. Odlomek govori o svatbi v galilejski Kani. Ni bilo predvideno, da jih bo toliko prišlo na svatbo in zmanjkalo je vina. Tu se kaže odnos sina do matere in materina skrb. Pri prvem čudežu tako pokaže, kakšno neizmerno moč ima mati v svetu tudi za nas.

Mladi postavljajo družino na prvo mesto, a je kljub temu napadena. Mladi se pozno poročajo, ker se težko odločajo. Želijo si čustveno in stabilno varnost, trden zakon in srečno družino. Zaradi strahu, da bi naredili napako, pa mnogi o tem nočejo razmišljati. Morda je ravno strah, da bi jim spodletelo, največja ovira, da bi sprejeli Kristusovo besedo, ki zakonski zavezi in družini obljublja njegovo milost.

So župnije, v katerih je več porok, so pa tudi take, kjer jih je le nekaj. Starši se pogosto odločajo za krst svojih otrok, pa čeprav niso (cerkveno) poročeni. Duhovnik jim predlaga, da se najprej poročijo, a ker se težko odločijo, jih usmeri, da bi se vsaj do otrokovega prvega svetega obhajila. Pogosto obljubijo, da se bodo poročili in tako ostane vsaj nekaj drže in zavesti, da je to potrebno.

Drug drugemu moramo pomagati ohranjati zvestobo. Če pri ohranjanju zvestobe računamo na božjo pomoč, potem zmoremo graditi.

Papež Frančišek v apostolski spodbudi Radost ljubezni govori samo o družini. Premalo se zavedamo, da je to edini zakrament, kjer si zakon podarita zakonca.

Jezus je hvalil vero. Ko je delal čudeže, je vsakega pohvalil za vero.

Razmišljali smo:

Otroci se danes premalo zavedajo odgovornosti. Ne marajo pa, da se starši prepirajo, ker imajo potem takoj strah, da se bodo ločili.

Premalo je vere in premalo se zavedamo, da lahko z »večjo količino« molitve naredimo več.

Predlagali smo, da bi spodbudili neporočene tako, da bi imeli v župniji poročni dan in bi se lahko takrat poročili vsi, ki se še niso. Do teh ljudi bi prišli z gostoljubnostjo.

V naši župniji imamo veliko spodbud: SMC, animatorji na oratoriju ...

Za zakonce so organizirana predavanja, imamo vikend zakonskih skupin v Veržeju (povabljeni tudi tisti, ki niso vključeni v zakonske skupine), na župnijskem dnevu so zakonci jubilanti (zglej mladim, ki ta dan zaključujejo šolsko leto).

Pomembno je, da imamo zavest, da znamo ohraniti vrednost blagoslova drug nad drugim.

Pregledali smo pretekle dogodke in koledar.

Zapisala: Barbara Flajnik

ROMANJE SODELAVCEV IN PODPORNIKOV KARITAS

Letošnje leto župnijska Karitas praznuje 25 let delovanja in zato smo ob tej obletnici in letu usmiljenja organizirali romanje v škofijo Novo mesto ter božjepotno središče te škofije - Zaplaz nad Čatežem.

Ob prihodu v Novo mesto nas je sprejel kanonik škofije in nam razložil vsebino svetoletnih vrat, skozi katera smo vstopili v Kapiteljsko cerkev, kjer smo slišali razlago o gradnji, poslikavah in zgodovini cerkve in škofije v prejšnjem času in tudi sedaj, zadnjih 10 let.

Potem je sledila sveta maša, ki sta jo darovala naš g. župnik Mirko, ter duhovni vodja g. Drobnič. Pri maši smo sodelovali vsi tako z ministriranjem, branjem berila, prošenj ter petjem, da je maša izzvenela kot velika zahvala Bogu za vse, kar nas spremlja na poti našega delovanja.

Po maši smo si ogledali še spodnji del cerkve – Kripte ter se ustavili pri domačih predstavnikih Karitasa, ki so pripravili dobrodošlico in nas tudi postregli s pecivom in čajem, za kar smo se jim lepo zahvalili.

Po krajšem postanku na glavnem trgu Novega mesta smo pot nadaljevali proti Šmarjeti, Mokronogu in Šentrupertu, kjer smo se zaustavili in se na kosilu zelo dobro okrepčali. Potem je sledil še ogled župnijske cerkve in nadaljevanje poti v Trebnje, kjer smo si ogledali galerijo likovnih samorastnikov. Tam zaposlena nam je predstavila tako stalno razstavo kot tudi razstavo, ki je bila takrat na ogled. Moram vam povedati, da je vredna ogleda.

Sledila je še vožnja do zadnje točke našega romanja, to je božjepotna cerkev na Zaplazu ali kot jo imenujejo Dolenjske Brezje, saj je to osrednje svetišče novomeške škofije.

Po vstopu skozi svetoletna vrata smo ob izpostavitvi najsvetejšega zmolili litanije in zapeli ter se Bogu zahvalili za res lep dan in uspešno izpeljano romanje, za kar se še posebno zahvaljujem g. župniku Mirku, ki nam je tako izčrpno razlagal celo pot, saj je bil kar nekaj let dekan župnij tega območja.

Želim, da bi to romanje udeležencem ostalo v telesnem in duhovnem spominu in da bi se še naprej udeleževali akcij, ki jih organizira Karitas.

Stane Janežič

DUHOVNI VEČER ZA ZAKONCE

Zakaj duhovni večer? Ker zakonca potrebujeva čas za naju in za Boga. Morda bi kakšen najstnik vprašal: »Pa zakaj moraš vedno zraven tlačiti Boga?!« Na to vprašanje nam je na tem večeru dala odgovor naša gostja, s. Magda Burger, ki nam je v svojem nagovoru z naslovom: Ljubezen je ... vsak dan, osvetlila zakrament svetega zakona. Midva sva si podelila zakrament v prisotnosti duhovnika in s tem povabila Boga v najin zakon.

Ko bo najstnik čez nekaj let odrasel in bo videl, da večina njegovih vrstnikov »živi na koruzi«, tj. živijo skupaj neporočeni, bo rekel: »Zakaj bi se pa jaz poročil? Zato, da bi dobil en papir?« Ali bo lahko videl odgovor v našem poročenem življenju, v katerem bo videti, da smo v naš zakon povabili Boga? Da se nismo poročili zaradi papirja ali čudovitega obreda v cerkvi, ampak zato, ker v svoji človeški slabotnosti potrebujemo božjo pomoč. Zakon pač ni samo piknik, ampak je tudi delo obeh zakoncev, včasih pa garanje.

To, da sva po petih, desetih, tridesetih ... letih še skupaj, ne pomeni, da sva rojena pod srečno zvezdo, ampak da se vsak dan trudiva uresničevati obljubo, jaz ... sprejemem tebe ... in nama to še uspeva. Se spomnite odlomka, ki ga je večina poslušala na svoji poroki:

» Ljubezen je potrpežljiva, dobrotljiva je ljubezen, ni nevoščljiva, ljubezen se ne ponaša, se ne napihuje, ni brezobzirna, ne išče svojega, ne da se razdražiti, ne misli hudega.« (1Kor 13,4-5)

Te besede zvenijo kot zelo težko dosegljivi ideal. Zato nam ga je s. Magda približala z razlago in je vsak lahko videl, da ga že delno uresničuje. Saj v Svetem pismu ni napisan zato, da bi nam vzbujal slabo vest, ampak za spodbudo pri graditvi naših medsebojnih odnosov.

Nato nam je sestra razdelila še nekaj odlomkov iz apostolske spodbude papeža Frančiška Amoris Laetitia (Radost ljubezni) o ljubezni v družini, ki smo jih prebrali in vsak zase premislili, potem pa sva se o prebranem pogovorila v paru.

Večer smo kot običajno zaključili s skupno molitvijo v kapeli pred Najsvetejšim. Potem pa še poklepetali ob soku in pecivu.

Mihaela

VENCI ROŽ ZA MARIJO

Tako kot imajo mame rade rože, ima tudi naša nebeška Mati Marija rada rože. Z otroki vseh razredov smo na poseben način spleтали vence iz rož in rožne vence, od 17. do 20. oktobra, v času verouka: za naše družine, misijonarje, mir na svetu.

Ko smo si pred misijonsko nedeljo pogledali pet minutni filmček o Petru Opeki, so nam odmevale tri besede, ki jih mora sprejeti vsak, če želi biti sprejet v njihovo skupnost v Akamasoi: delo, obiskovanje šole, pravila skupnosti.

Vsi smo vzeli v roke rožne vence in molili skrivnosti svetlega dela rožnega venca, ki ga je uvedel papež Janez Pavel II. Vsak razred je molil naprej eno desetko. Ob zaključku smo se izročili Mariji z molitvijo O Gospa moja in na papirnate rože napisali ali narisali naše prošnje in zahvale Mariji. Mariji so bili všeč naši rožni venci in venci iz papirnatih rož. Marija, naj se ti še naprej radi izročamo z otroško preprostostjo.

IZLET ZA MINISTRANTE IN STARŠE

Ministranti z Rakovnika smo se skupaj s starši odpravili na izlet proti Štajerski. Z nami je bil tudi rakovniški župnik. Z manjšim avtobusom smo krenili izpred cerkve Marije Pomočnice. Na Vranskem smo obiskali motociklistični muzej, pomalicali in krenili proti Mariboru. Med potjo smo zmolili rožni venec. V Hočah smo si ogledali orglarsko delavnico. Voditelj delavnice nam je zelo lepo predstavil in razkazal njihovo delo. Vsi smo bili zelo navdušeni, še posebej starši. V Mariboru smo šli v stolnico, nato k najstarejši vinski trti in nazadnje v SMC Maribor. Tam smo imeli sv. mašo, kosilo in skupno druženje ob nogometu in v igralnici. Proti večeru smo se zadovoljni vrnil v Ljubljano.

Rakovniški ministranti

BIRMANSKI SPOZNAVNI VIKEND

Kot vsako smo tudi letošnje birmansko leto začeli s spoznavnim vikendom, ki tradicionalno poteka v Želimpljem. Po okusnih palačinkah najboljše kuharice Ruže smo večer nadaljevali z zabavnim programom, ki je vseboval različne igre, ples in predvsem ogromno smeha. V poznih urah pa smo dan zaključili z adoracijo in se utrujeni odpravili spat. V soboto smo dan začeli z molitvijo in zajtrkom, dopoldne pa nas je obiskal gost Mitja, ki nam je predstavil svoje življenje z vsemi preizkušnjami. Kljub temu da je bila predstavitev zelo izčrpna, smo jo z zanimanjem poslušali do konca, saj smo lahko iz prve roke slišali s kakšnimi situacijami se je Mitja soočal in kako mu je vera pomagala na poti zdravljenja. Po pričevanju smo se v skupinah pogovorili o slišnem in debatirali o vseh možnih preizkušnjah, ki lahko nas ali kogarkoli doletijo. Po kosilu smo imeli nekaj prostega časa, ki smo ga izkoristili predvsem za športne aktivnosti, pozneje pa so se nam pridružili starši in v Želimpljem se je začel boj ... Ne boj, mesarsko klanje! No ja, priznam, imeli smo prav zabavno medgeneracijsko soočenje. Tako starši kot birmanci smo v skupinah odgovarjali na ista vprašanja glede medsebojnih odnosov. Odgovore smo povzeli in jih predstavili drug drugemu. Sledila je sveta maša, po maši pa kostanjev piknik!

Mislím, da lahko v imenu vseh birmanskih voditeljev in Jureta rečem, da smo nad letošnjo skupino birmancev in njihovih staršev navdušeni. Veselimo se tega leta, ki ga bomo skupaj preživeli in jim želimo obilo blagoslova!

Brina

RITEM SRCA 2016

1 3. oktober, četrtek zvečer, vožnja z avtom. Prijatelji, glasba po radiu. In seveda občutek ... občutek napetosti, ker ne veš, kaj pričakovati. Bodo letos pesmi dobre? Koga bom srečala?

Kmalu prispemo. Že dobro znana dvorana v Šentvidu še vedno na široko odpira vrata, čeprav že poka po šivih od prenatrpanosti. Polna je mladih, nasmejanih obrazov in tople, pozitivne energije. Vsi se posedemo in že se začne. Najprej je na vrsti glavni del - 10 novih popevk, v katerih avtorji slavijo Boga. Nekateri naredijo spektakel, drugi s svojim petjem pomirijo celo dvorano. Nato sledi še skupno slavljenje vseh nastopajočih. Sodelujejo tudi zbori krščanskih gimnazij in seveda animatorji, ki spodbujajo sramežljivo publiko, da se jim pridruži na plesišču. Boga pa ne slavimo zgolj s pesmijo, temveč tudi z molitvijo. Srečujem znane in manj znane obraze, jih pozdravljam, vse to pa me napolnjuje z zadovoljstvom.

Tako večer hitro mine, jaz pa se, polna vtisov, že vozim proti domu. Ocenjujemo nove pesmi, pripovedujemo, koga smo srečali, smejemo se vsem »mladim po srcu«, ki so morda nekoliko preveč zavzeto plesali. »Lepo je bilo,« pomislim. Všeč mi je, da nam kristjanom ni vseeno za glasbo ... celo nasprotno! Glasba nas izpopolnjuje in povezuje. Ob tej misli se nasmehnem, saj vem, da nas prihodnje leto spet čaka nova glasbena izkušnja.

Bogdana Zajc

MLADINSKI GOST

V četrtek, 26. 10., smo imeli za mladinskega gosta na obisku Danila Lisjaka, ki je misijonar v Afriki, nekaj časa pa je bil tudi kaplan na Rakovniku. Na srečanju je z nami delil nekaj svojih dogodivščin, ki jih res ne primanjkuje. Govoril nam je o begu pred lavo, ki jo je bruhal tamkajšnji vulkan, o posledicah državljanske vojne in o stereotipih, ki jih imajo Afričani do Evropejcev. Nato nam je pokazal slike iz vsakdanjega življenja, ki smo jih z zanimanjem opazovali, saj so nam kazale zelo drugačno zgodbo, ki pa je bila vseeno pri veliko stvareh zelo podobna naši. Vse to nam bo gotovo ostalo v lepem spominu. Zelo smo hvaležni, da si je gospod Lisjak vzel čas in z nami delil svoje izkušnje.

Mentor za kulturo

ZA VAS SO ŽE PLAČALI!

Predstavljam si naslednjo situacijo: Stojim na banki. Pri sebi imam zadolžnico. Stopim k okencu. Tam stoji prijazen možakar s prikužno kravato. Ko preleti mojo zadolžnico, se tresem po vsem telesu. Potem priznam, da dolgovi žal ne morem odplačati. Čisto sem na koncu ... Kaj naredi možakar na okencu? Dvigne pogled, mi prijazno pogleda v oči in raztrga zadolžnico, tako da od nje ostanejo le še drobni koščki. »Nič hudega,« reče, »za vas so že plačali.«

Tako deluje spoved: »Za vas so že plačali ...« – Jezus je plačal zame! Ja, res je nepojmljivo, ampak Bog se je pred dva tisoč leti v resnici postavil na glavo, da bi odplačal naše grehe. Ko neko podjetje plača drese kaki nogometni ekipi, direktor podjetja seveda zahteva, da nogometaši v zameno na dresih nosijo ime podjetja in na ta način seveda podjetju povečujejo prepoznavnost in profit. Bog razmišlja popolnoma drugače. Bog to dela iz ljubezni. Bog je ljubezen. In ljubezen ni preračunljiva in nikakor ne gleda le na lastno korist.

In iz te ljubezni te Bog vabi, da se tudi ti opogumiš in opraviš sv. spoved; prosi ga za odpuščanje tistega, kar ni bilo ravno zgledno v tvojem življenju, pa četudi ti je že tolikokrat spodletelo v isti ali podobni situaciji.

Bog v vsej zgodovini človeštva ni zavrnil še nikogar, ki ga je prosil odpuščanja. To ni samoumevno, če pomisliš, kako bi se odzval ti, če bi npr. tvoj prijatelj vedno znova počel isto sranje. Opravičil bi se ti, ti bi mu odpustil, on bi to ponovno naredil – v nekem trenutku ima vendar vsakdo poln kufer.

Bog ne. Ne pozabi: Bog je ljubezen!

Po: Youcat – spoved

9. november

TEODOR

Teodor se je rodil konec 3. st. v Siriji ali Armeniji. Že kot mladenič je prepričan kristjan stopil v rimsko vojsko. Kmalu je prišel ukaz za eno od grozovitih preganjanj kristjanov. Teodor ni skrival svoje krščanske vere, s čimer se je zavestno izpostavil nevarnosti. Kmalu so ga prijeli in od njega zahtevali, naj žrtvuje malikom. Temu se je vztrajno upiral in celo zažgal tempelj boginje Kibele sredi mesta. Takoj so ga obsodili na smrt in ga po krutem mučenju pri živem telesu sežgali. Pogumni kristjani so menda njegovo telo iztrgali plamenom in ga pokopali. Za leto njegove smrti velja leto 306, umrl pa naj bi v Evhaiti. Teodor je upodobljen v viteški opravi ali v vojaški obleki, kot atribute pa ima ob sebi ščit, sulico, ubitega zmaja, krokodila ali plamenico, pogosto tudi goreči poganski tempelj.

30. november

ANDREJ

Bil je ribič iz Kafarnauma, brat Simona Petra. Ko sta ribarila v Tiberijskem jezeru, ju je Jezus poklical z besedami: »Hodita za menoj in naredil vaju bom za ribiča ljudi!« Večkrat je omenjen v evangelijih, pri pomnožitvi kruha kot spremljevalec Grkov, ki so se hoteli srečati z Jezusom. Ni znano, kje je z mučeništvom zapečatil svoje življenje, najverjetneje v Ahaji. Njegove relikvije so iz Partrasa leta 357 prenesli v Carigrad, potem pa v Amalfi. Njegovo glavo so leta 1462 prenesli v Rim. Papež Pavel VI. jo je vrnil Grkom. Sv. Andrej je zavetnik Rusije in Škotske.

"V OBJEMU DOBROTE"

je geslo: DOBRODELNE AKCIJE ŽUPNIJSKE KARITAS: »KLIC DOBROTE 2016«

Mati Terezija je večkrat govorila, da nista njeno delo in življenje nič več kot kapljica tolažbe v ocean trpljenja. Vendar je dodajala, da če te kapljice ne bi bilo, bi nekaj v morju manjkalo.

»Ljubiti in skrbeti za uboge in zapostavljene je zame vir veselja in zadovoljstva. Ubogi ne potrebujejo našega pomilovanja, ampak ljubezen in usmiljenje.«

O težavah modernega časa pa je dejala: »Največji problem modernega sveta je osamljenost in zavrženost. Osamljenost je pravzaprav neke vrste lakota, lakota po toplini in ljubljenosti. Vendar pa je to lakoto veliko težje prenašati kot lahkoto po koščku kruha.«

Teža križa nas postavi v novo resničnost - postane del nas, začnemo drugače razmišljati, gledati, presoјati in tudi ukrepati. Breme se nas dotakne v srcu in duši, postane nas strah ali pa si zatiskamo oči, ušesa, poskušamo zmanjšati teža bremena. Če nam kdo pokloni notranjo energijo, če nam kdo stoji ob strani, smo na poti, da nam nekdo pomaga nositi breme.

Leto je naokoli in upamo, da lahko v naši župniji, v naši skupnosti, kjer bivamo in delujemo, zaupamo v Božjo ljubezen in dobroto, da širimo upanje in solidarnost tudi med tiste, ki so v stiski.

NE BOJTE SE, JAZ SEM Z VAMI - v to upamo, verujemo.

NE BOJTE SE, SMO DRUG Z DRUGIM - to delamo, ker smo živa župnija, živa Karitas.

Potrebe po pomoči naraščajo. Ne toliko po hrani, obleki, ampak zelo naraščajo potrebe po plačilu položnic. Ljudje, ki so se jim dohodki znižali, ne zmorejo plačati vsakomesečnih rednih stroškov; izklopijo jim elektriko, ker ne morejo plačati najemnine, grozijo deložacije. Žal število teh primerov raste. Kjer je brezposelnost, stečaji, pa se aktiviramo župnijske Karitas, da nekako pomagamo ljudem, ki so ostali brez virov za preživetje.

Če se odzovemo na stisko sočloveka in pokažemo, da nam ni vseeno, kaj se dogaja z našim sosedom, prijateljem, kaj se dogaja v naši družbi, pokažemo, da aktivno odgovarjamo na potrebe ljudi, da smo glas tistih, ki ga nimajo, in si upamo v družbi zagovarjati dostojanstvo vsakega človeka, solidarnost in druge vrednote, ki jih nekateri želijo izbrisati iz naše družbe.

Če presojaš ljudi, jih nimaš časa ljubiti. Ne dopustite, da katerikoli človek, ki je prišel k vam, ne bi odšel od vas vsaj malo srečnejši. (*mati Tereza*)

Celoletno zbiranje prispevkov je namenjeno za pomoč ljudem v stiski, katerih število žal še vedno narašča. Pomoč ljudem združujemo s paketi iz državnih rezerv RS in pomočjo EU. Pogosto se srečujemo tudi z vsakdanjo "resnico" – s tiskami, pred katerimi smo nemočni in nevedni. Poskušamo vsaj delno olajšati gmotne stiske in se pogovoriti in svetovati ob drugih tiskah. V sožitju je moč.

Spet je advent in upamo, da lahko v naši župniji, v naši skupnosti, kjer bivamo in delujemo, zaupamo v Božjo ljubezen in dobroto, da širimo upanje in solidarnost tudi med tiste, ki so v stiski. Verjamem, da smo živa župnija in da znamo poskrbeti za naše bližnje.

S sredstvi karitativne-dobrodne adventne akcije želimo tudi letos pomagati družinam in posameznikom v stiski v naši župniji, zato bo:

V NEDELJO, 20. novembra 2016, PRED SVETIMI MAŠAMI možnost darovanja (hrana, denarni prispevki ...) pred vhodi v cerkev Marije Pomočnice na Rakovniku.

Če želite darovati ozimnico, nam sporočite in pridemo iskat tudi na vaš dom (pustite sporočilo, naslov in kaj in koliko želite darovati - v vratarnici med tednom).

Za »odprte roke in srce« v dobrodnelni nabirki Karitas se zahvaljujemo vsem dobrotnikom, saj samo z darovi in prostovoljnim delom skozi celo leto pomagamo našim bližnjim. Za vsak vaš dar iskren: Bog povrni!

VABILO:

Vtednu pred 1. adventno nedeljo vabljeni na pletenje adventnih venčkov: od ponedeljka, 21. 11., do petka, 25. 11. 2016. Pletenje poteka v prostoru pod cerkvijo čez cel dan. Spletejo se venčki in prijateljstva ter izmenjuje znanje pletenja in krašenja venčkov. Vabljeni posamezniki in skupine. Priporočamo se za okraske, ki se vpletajo v venčke (pentlje, storžke, okrasne kroglice ipd). Venčki bodo na razpolago na 1. adventno nedeljo, darovi za venčke so namenjeni za ljudi v stiski preko Župnijske Karitas, delno za potrebe župnije.

VABILO ZA STAREJŠE, BOLNE: V soboto, 3. decembra 2016, ob 10. uri vabljeni k sveti maši. Spet je leto naokrog in dočakali smo konec cerkvenega leta. Smo tik pred adventnim časom, ko se pripravljamo na rojstvo Jezusa in na naš najbolj družinski praznik – Božič.

Vedno se vsi lahko obrnemo na naša Marijo Pomočnico, ki nam v vseh situacijah stoji ob strani. Zato Vas prav prisrčno Vas vabimo v soboto, 3. decembra 2016, ob 10. uri k sveti maši, da se bomo skupaj zahvalili za življenje, za vse prejete darove in tudi za vse preizkušnje. Pred mašo bo možnost za sv. spoved, med mašo pa bo tudi bolniško maziljenje.

Res prisrčno vabljeni, vedno smo veseli vsakega posebej. Kdor zaradi bolezni ali starosti ne more priti, naj sporoči v župnišče tel. 059 339100, da vas bo gospod Drobnič obiskal na domu pred božičem. Bogu se moramo zahvaliti tudi zanj, ki tako zavzeto obiskuje bolnike, bodisi po domovih, domovih za starejše ali v bolnici. Želimo vam lepe prihajajoče praznike in zaupanja v Božjo navzočnost in usmiljenje!

DRUŽENJE ZA STAREJŠE V NAŠI ŽUPNIJI:

Torek, 15. 11. 2016, ob 9.00 – vabljeni!

za ŽK Rakovnik: Judita Petelin

TRR: 02058-0253398959 NLB. Hvala za vsak dar.

ŽUPNIJSKA KARITAS RAKOVNIK, Rakovniška 6, Ljubljana

Sestanek: 14. 11. 2016 ob 19.00

Dežurstvo v novembru: četrtek, 10. 11. 2016 od 17.00 do 19.00.

RAZVEDRILO

PRTLJAGA – Gorenjec vpraša taksista: »Koliko stane do centra?« – »Dvajset evrov.« – »Koliko pa za prtljago?« – »Zastonj.« – »Ah, potem mi pa peljite samo kovčke, jaz pridem peš za vami.«

VABILO NA PRAZNOVANJE SALEZIJANSKEGA ZAVODA RAKOVNIK

OB OBLETICI PRIHODA PRVIH SALEZIJANCEV NA RAKOVNIK

Prihod prvih salezijancev na Rakovnik leta 1901 (23. november) je odločilno zaznamoval Rakovnik in njegovo prihodnost. Danes na Rakovniku živi salezijanska skupnost, tu je sedež salezijanskega inšpektorata. Pod okriljem Salezijanskega zavoda deluje župnija s Salezijanskim mladinskim centrom, ki jo poživljajo mnogi sodelavci (animatorji, prostovoljci, pridni sodelavci in sodelavke), Založba Salve, Glasbena šola, Salezijanska mladinska pasterala, Mladinski ceh in drugi. Tu je tudi skupnost sester Hčera Marije Pomočnice s svojim inšpektorialnim vodstvom.

Zares veliko nas je združenih in usmerjenih k istemu cilju, ki ga lepo povzema don Boskovo geslo: »Za vas živim!«.

V imenu vseh salezijancev vabim vse sodelavce v župniji, člane najrazličnejših skupin, zaposlene v naših ustanovah, naše prijatelje in dobrotnike, da se nam pridružite

**na praznovanju Salezijanskega zavoda Rakovnik,
ki bo v nedeljo Kristusa Kraja, 20. novembra 2016, na Rakovniku.**

Program:

- 10.30 sveta maša s sodelovanjem naših zborov
- 12.00 druženje ob pici in pijači za vse (dvorana GŠ)
- 12.30 voden ogled Rakovnika po naših ustanovah in hišah

Rakovnik po prihodu salezijancev.

Z veseljem in hvaležnostjo vas pričakujemo!

Marko Košnik, ravnatelj Salezijanskega zavoda

Rakovnik, november 2016

ZATE, GOSPOD

»Hočem ljubezen, ne klavnih daritev, ne žgalnih daritev, temveč občestvo z menoj.« (prim. Ps 50)

Zljubeznijo prežeti vsako, tudi najmanjše dnevno opravilo, to lahko stori vsak. Nihče ne bo pripomnil: »Kako se to dela?« ali »To presega moje moči, tega nisem zmožen.« Naučimo se vsem svojim opravkom vrniti dušo, jim dati globino. To nas nič ne stane, dovolj je, da ostanemo umirjeni in preudarni. Popolnoma enako je, če mizo začnemo brisati z enega ali z drugega konca.

Podobno je napor povsem enak, če damo svojim opravilom globlino ali jih izvajamo z odsotnimi mislimi. Treba je le malo: odločiti se spolnjevati jih umirjeno in v popolnosti, a jih v sebi podoživljati in jih izvajati za Boga. Na tej točki nas nič ne stane, če dodamo: »Zate, Gospod, za tvojo ljubezen!« in naše dejanje bo postalo dejanje ljubezni, preobrazilo se bo v molitev. V ljubezen lahko spremenim katero koli zadevo, v katerem koli trenutku: svoje zahtevne dolžnosti, trenutke dolgočasje ali utrujenosti, celo obžalovanje za storjene napake in potrto ob doživetem neuspehu. Vsi ti trenutki lahko postanejo sijajna dejanja ljubezni.

Zelo koristno je, če med dnevom izkoristimo posebej ugodne trenutke, v katerih se lažje poglobimo vase, kot so trenutki veselja, ki ga daje Bog, trenutki zagnanosti ali pa tudi preizkušenj ter jih spremenimo v spodbudo za naprej. Izkoristiti je treba vse, kar nas lahko usmerja k Bogu, vse je lahko molitev.

»Če je naša volja v celoti zedinjena z Božjo, je popolnoma vseeno, ali doživljamo tolažbo ali nas pasti nadloga. Naučimo se delati vse iz ljubezni do Boga, tudi najmanjše opravke.

Naučimo se, da niti ene slamice ne poberemo s tal, ne da bi to storili iz ljubezni do Boga.

Naučimo se iskati Boga, nič drugega kakor Boga. Ne njegovih darov, temveč njega samega« (brat Lovrenc).

Že ena sama kapljica ljubezni požene v naši notranjosti neskončno skritih moči, ki nam olajšajo spolnjevanje zahtevnih dolžnosti. Ko svoja dejanja napolnimo z ljubeznijo, se preporodijo. Ko pa to izrecno storimo z namenom, da pokažemo svojo ljubezen do Boga, vse dobi dodatno vrednost, ki vse poenostavi: vmes poseže sam Bog, ki temu, kar počnemo, doda tudi svoj skrivnostni prispevek. Že samo pobiranje slamice s tal iz ljubezni do Boga nas bo napolnilo s srečo, slamica postane zlata, življenje pa čudovito. (po knjigi Skrivnost veselja, 2015)

Vsak človek je zmožen pogovora z Bogom. Treba je biti pazljiv, da ta preprost pogovor z Bogom ne prekinjajo ničvredne stvari: če se ti to zgodi, preprosto začni znova.

Mirko, vaš župnik

PASTIRSKO PISMO SLOVENSКИH ŠKOFOV O KRŠČANSKEM POGREBU

Dragi bratje in sestre!

Ob letošnjem prazniku vseh svetih in vernih duš vam želimo škofje spregovoriti o vprašanih povezanih s smrtjo in krščansko spoštljivim odnosom do človekovega telesa tudi po smrti. Junija letos smo zaradi nekaterih novih dejstev potrdili dopolnjene pastoralne smernice za krščanski pogreb, v oktobru pa je nova navodila o tej tematiki izdala tudi Kongregacija za nauk vere. V spremenjenih družbenih in kulturnih okoliščinah se hitro spreminja odnos do smrti in do umrlih. Želimo vam spregovoriti o smrti kot o sestavnem delu življenja, o poslavljanju in žalovanju kot o spominjanju na velikonočno skrivnost in o krščanskem pokopu telesa kot izročanju rajnega v Očetov objem. Med osrednja oznanila Cerkve spada vesela vest o življenju po smrti. Sv. Janez je v videnju gledal »veliko množico, ki je nihče ni mogel prešteti«, tistih, »ki so prišli iz velike bridkosti in so oprali svoja oblačila ter jih očistili z Jagnjetovo krvjo«. (Raz 7,9.14) Ko v teh dneh obiskujemo grobove rajnih, se zaradi tega upanja v nas naseli veliko veselje, s katerim Jezus sklene oznanilo blagrov: »Veselite in radujte se, kajti veliko je vaše plačilo v nebesih.« (Mt 5,12)

Smrtna ura kot pomemben del življenja

V tej veri sta smrt in pogreb najdražjih vsega spoštovanja vredno dogajanje. Dotika se naših osebnih doživljanj, ki pogosto izzovejo občutek nemoči, žalosti in strahu. Zelo močno pa se dotika tudi človeka kot presežnega, verskega bitja. Cerkev ponuja iz svoje duhovne zakladnice bogato simboliko in bogoslužna besedila, ki so namenjena tolažbi svojcev rajnega in župnijskemu občestvu. Preko simbolov in besedil nas Sveti Duh Tolažnik usmerja v Kristusovo velikonočno skrivnost, da bi smrt sprejemali tesno povezano z veliko nočjo: kakor je Jezus Kristus za nas trpel in umrl ter tretji dan s telesom vstal od mrtvih, tudi mi upamo in verujemo, da se bo naša duša ob smrti srečala s svojim

Odrešenikom in bo naše telo deležno vstajenja. V tem duhu dojemamo trenutek smrti, kot enega izmed najpomembnejših v zemeljskem življenju; od katerega je na nek način odvisna vsa večnost.

Slovo od rajnega in pogrebna slovesnost

Krščansko slovo od rajnih ter pogrebne slovesnosti zato izrazito izžarevajo vero v posmrtno življenje in jo s simboli izpovedujejo. Pogrebno bogoslužje ni samo izročitev telesa rajnega zemlji v pričakovanju vstajenja od mrtvih, ampak je namenjeno tudi tolažbi svojcev in krščanske skupnosti ter izraža krščansko vero in upanje v večno življenje. Zato je za krščansko žalovanje zelo primerno, da se ohranja, kjer je še prisotna, ali na novo uvede molitev ob umirajočem in ob mrtvem človeku. To je primerno tudi, ko rajni ne leži doma. Zbiranje k molitvi ob večerih je izraz vere in podpora rajnemu ter svojcem. Upadanje krščanskih pogrebov in visok odstotek žarnih pokopov, ki Slovenijo uvršča v sam svetovni vrh (82,9 % v letu 2014), in nekatere nove oblike, kot npr. raztros, nas kot kristjane izzivajo, da na kulturo »odriranja« smrti na rob življenja in čimprejšnje pozabo rajnih odgovorimo s ponovno »evangelizacijo smrti«, ki na novo ovrednoti človekovo telo in smrt. Pokop telesa rajnega je za Katoliško Cerkev še vedno najprimernejša oblika slovesa. Kristjani gledamo na smrt kot na edinstven in najbolj oseben način srečanja Boga in človeka že brez omejitev prostora in časa. Zato naj se telesa položijo v zemljo na blagoslovljenem pokopališču ali drugem svetem kraju. S tem krščansko občestvo izrazi vero v posmrtno življenje in pričakovanje vstajenja teles poslednji dan. Svetopisemska besedila (prim. Mt 27,60.64-66 in druga) izpostavljajo podobe polaganja telesa v grob, praznega groba in poveličanega telesa vstalega Jezusa Kristusa. Telo je sicer minljivo in podvrženo smrti, vendar je po Kristusovemu vzoru namenjeno vstajenju. Zato škofje močno spodbujamo vse kristjane, da, kjer je le mogoče, v veri izberete tak način pokopa, kot ga je imel Kristus, to je pokop telesa. Pri obredih naj sodeluje župnijsko občestvo, da se pokaže povezanost rajnega in svojcev s Cerkvijo. V proces slovesa od rajnega naj se na možen način vključi obhajanje svete maše.

V Sloveniji je postal večinski način pokopa upepelitev in posledično žarni pokop. Razlogov je več, od prostorske stiske v mestih, ekonomskih razlogov do ideoloških nagibov. Cerkev sprejema tudi ta način, a daje prednost pokopu telesa. V primeru žarnega pokopa mora duhovnik ali drug pastoralni sodelavec previdno preveriti, da odločitev ni bila sprejeta iz veri nasprotnih razlogov – v takem primeru cerkveni obred ne bi bil smiseln. Zaradi spoštovanja do rajnega spodbujamo, da bi se kar v največji možni meri tudi z obredom, posloveli od njegovega telesa še pred upepelitvijo. Marsikje to ni izvedljivo, a potrebno bi bilo iskati v tej smeri nove možnosti, saj je to želja, priporočilo in praksa vesoljne Cerkve. Tudi žare s pepelom rajnih je treba pokopati ali hraniti na svetih prostorih (pokopališče, kapela); tako je bolj zagotovljena molitev zanje in spomin nanje tudi v naslednjih generacijah. Hranjenje pepela rajnih doma za kristjane ni primerno.

Za kristjana ni primeren način pokopa raztros pepela rajnega. Želja po raztrosu v morje, v gorah, gozdu ali drugod v naravi, ter pojavljajoče težnje, da pepel rajnega spremenijo v spominske predmete ali ga preoblikujejo v dragulje, je posebej vprašljiva, saj bolj poudarja ljubezen do narave kot odnos do Boga in občestva Cerkve. Upanje na večno življenje v Bogu je s tem močno zatemnjeno. Če ni določenega kraja pokopa, groba, je zelo okrnjena možnost molitve in spomina, ki izhaja

iz obiskovanja grobov. Lahko vodi tudi v razne zlorabe in v nekrščansko pojmovanje človeka ter zanika njegovo izvorno dostojanstvo bitja ustvarjenega po Božji podobi. Hitreje se izbriše sled o obstoju določene osebe in se odvzame naslednjim generacijam možnost zgodovinskega spomina.

Enako spoštovanje kot do teles odraslih rajnih je prav, da imamo tudi do teles mrtvorojenih in splavljenih otrok. Tudi njihovo mesto pričakovanja vstajenja je grob na pokopališču in primeren krščanski pogrebni obred.

V primeru, da se kristjan odloči zapustiti po smrti svoje telo v medicinske raziskovalne namene, kar je delo ljubezni do bližnjega, je primerno, da se pred izročitvijo obhaja obred slovesa od rajnega, ki je podoben tistemu pred upepelitvijo. Opozoriti želimo tudi na čedalje bolj prisotne krste ali žare, ki omogočajo pokop v posebnih položajih ali izpostavljajo določene vidike posmrtnega življenja (npr. reinkarnacijo, žare iz katerih lahko vzklije rastlina itd.), in za kristjane niso primerne. Zato je treba imeti za cerkveni pogreb, kjer se izvede pokop v drugačnih oblikah od običajnih (krsta, žara), dovoljenje ordinarija. Nekatere komercialne oblike pogreba namreč lahko izražajo nekrščanske, panteistične, naturalistične ali novodobne poglede na človeka.

Kristus je bil položen v grob. Telo je svetišče Svetega Duha, saj je bilo posvečeno že z zakramentom svetega krsta in drugimi zakramenti, predvsem pa hranjeno s sveto Evharistijo. Zato naj bo naš odnos do telesa tudi ob smrti nadvse spoštljiv in prežet z upanjem in vero v večno življenje.

V želji, da skupaj ohranjamo in razvijamo krščansko obliko slovesa od rajnih, ki vključuje možnost molitve zanje in spomina nanje, vas blagoslovljamo!

Vaši škofje

KOLENDAR:

NOVEMBER

- TOR, 1. 11.: VSI SVETI, popoldne obisk grobov; ob 17.00 molitev rožnih vencev za naše rajne; ob 20.00 molitev za mlade na Žalah.
- SRE, 2. 11.: spomin vseh vernih rajnih; ob 19.00 katehetski odbor; 1. skup. za žene ob 19.15.
- ČET, 3. 11.: eno uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim, izlet animatorjev v Salzbürg.
- PET, 4. 11.: prvi petek: posvetitev Srcu Jezusovemu; obisk bolnikov na domu.
- SOB, 5. 11.: prva sobota: posvetitev Srcu Marijinemu; ob 10.00 sv. maša z nagovorom.
- NED, 6. 11.:** 32. nedelja med letom – **zahvalna nedelja**, popoldan prvi krog salezijanske lige v košarki.
- PON, 7. 11.: ob 19.15 katehetski odbor, ob 19.00 Skupina za žene
- TOR, 8. 11.: od 9.00 do 11.00 skupina za starejše Rakovnik, gost Tone Grm, misijonar v Mozambiku; ob 20.00 molitev v hišni kapeli za vse, ki trpijo.
- SRE, 9. 11.: ob 19.30 glasbeni odbor.
- ČET, 10. 11.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino; ob 18.30 birmanska sv. maša v sklopu redne sv. maše (k maši posebej vabljeni birmanci in starši), ob 20.00 katehumenat, ob 20.00 Večer duhovno ritmične glasbe.
- PET, 11. 11. do NED 13. 11.: vikend za mladinski pevski zbor; duhovne vaje za 4. do 7. r. OŠ v Majcnovem domu.
- NED, 13. 11.:** 33. nedelja med letom, ob 14.00 Vera in luč.
- PON, 14. 11.: ob 19.00 karitas; ob 20.00 seja ŽPS.
- TOR, 15. 11.: ob 20.00 biblična skupina (3. torek); ob 20.00 molitev v hišni kapeli za vse v stiski, ob 20.00 srečanje mentorjev SMC-ja.

- ČET, 17. 11.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino; ob 19.30 srečanje liturgičnih bralcev, gost g. Sebastjan Likar.
- PET, 18. 11.: ob 17.00 priprava na sv. krst v župnijski pisarni; ob 19.00 srečanje animatorjev, ob 20.00 zak. skupina Zvonci.
- PET, 18. 11. do NED 20. 11.: duhovne vaje za ministrante
- SOB, 19. 11.: ob 9.00 Podarim dobim.
- NED, 20. 11.:** 34. nedelja - **nedelja KRISTUSA KRALJA**; dan Rakovniške ustanove: ob 10.30 slovesna sv. maša - dan odprtih vrat; popoldne dekanijsko molitveno popoldne na Brezjah – ob 15.00 molitvena ura in ob 16.00 sv. maša (namen za duhovne poklice, na vrsti naša dekanija), odhod z Rakovnika ob 13.30.
- PON, 21.11.: pletenje adventnih venčkov (od ponedeljka do petka). Pletenje poteka v prostoru pod cerkvijo čez cel dan. ob 20.00 zakonska skupina SZR (skupina zakoncev Rakovnik).
- TOR, 22. 11.: goduje sv. Cecilija, zavetnica cerkvenih pevcev, ob 20.00 zakonska skupina Mavrica; ob 20.00 molitev v hišni kapeli za vse ljudi, ki trpijo.
- SRE, 23. 11.: ob 20.00 zakonska skupina Iskrice.
- ČET, 24. 11.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino.
- SOB, 26. 11.: ob 19.00 mladinska sv. maša v župnijski dvorani.
- NED, 27. 11.:** **1. adventna nedelja**; pri sv. maši ob 10.30 predstavitev birmancev, ob 16.00 na Viču dekanijsko srečanje članov ŽPS.
- PON, 28. 11.: ob 20.00 zakonska skupina srednja.
- TOR, 29. 11.: ob 20.00 molitev v hišni kapeli za vse v stiski.
- SRE, 30. 11.: spominski dan don Boska.

DECEMBER

ČET, 1. 12.: eno uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim.

PET, 2. 12.: prvi petek: posvetitev Srcu Jezusovemu; obisk bolnikov na domu.

PET, 2. 12. do NED, 4. 12.: duhovne vaje za 8. do 9. v Želimljem.

SOB, 3. 12.: prva sobota: posvetitev Srcu Marijinemu; ob 10.00 sv. maša z nagovorom, vabljeni starejši in bolni.

NED, 4. 12.: 2. adventna nedelja.

PON, 5. 12.: ob 16.00 obisk Miklavža za otroke.

V CERKVI POZDRAVLJAMO NOVE ČLANE:

Miha Adamič
Jakob Šivec
Aron Slevec
Maša Šerjak

V VEČNOST SO SE PRESELILI:

Amalija Marija Porenta, 1944
Ana Pirc, 1930

Glasilo izdaja *Župnija Rakovnik*
Uredil: *Primož Rudolf* · Odgovorni urednik: *Mirko Simončič* · Prelom *Vito Lojk*

*Razen Božje usmiljenosti
ni nobenega drugega
vira upanja za ljudi.*

sv. Janez Pavel II.

DON BOSKO

ŽUPNIJSKI URAD LJUBLJANA RAKOVNIK
RAKOVNIŠKA ULICA 6, 1108 LJUBLJANA

TEL: 059 339 110, N.C. 059 339 100

WWW.RAKOVNIK.SI

ZUPNIJA.RAKOVNIK@SALVE.SI

SMC.RAKOVNIK@SALVE.SI

Župnijska knjižnica
je odprta
po vseh nedeljskih
dopoldanskih mašah.
Vabljeni!

**Molitveno popoldne
na Brezjah:**

v nedeljo, 20. 11. 2016,
odhod z Rakovnika ob
13.00.

Ob 15.00 molitvena ura za
duhovne poklice;
ob 16.00 skupna sv. maša.
To je dekanijska obveznost
molitve za duhovne poklice
(vsaka tretja nedelja).

Župnijska Karitas Rakovnik

Dežurstvo v novembru:

četrtek, 10. 11. 2016,

od 17.00 do 19.00.

TRR: 02058-0253398959 NLB.

Hvala za vaš dar.